

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 iunie 2021

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

BURLACU Ghenadie XXXXX, născut XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.06.2020– 04.08.2020;

Instanța de apel: 26.08.2020– 20.01.2021;

Instanța de recurs: 26.03.2021 – 16.06.2021.

Asupra recursului ordinar declarat Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, din 04 august 2020, Burlacu Ghenadie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, închisoare pe termen de 1 an, cu aplicarea amenzii în mărime de 1500 unități convenționale, ceea ce constituie 75000 lei.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui Burlacu Ghenadie pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a constatat că, Burlacu Ghenadie la 06.03.2020, aproximativ la orele 11:08, deplasându-se la volanul automobilului ce-i aparținea cu drept de proprietate, de model Mercedes Sprinter cu n/î BR XXXXX, pe traseul M-5 Chișinău-Bălți-Briceni, a fost stopat în apropierea s. Ramazani, r. Rîșcani de către echipajul de patrulare MAI 9909, în componența subofițerilor de patrulare a Plutonului Drochia-Dondușeni-Rîșcani al Companiei de Patrulare nr. 2 Regimentul de Patrulare Nord Jalca Dumitru și Marcu Denis, care erau în exercițiul funcțiunii, implicați în serviciu de menținere a ordinii publice și securității rutiere conform itinerarului stabilit, în intervalul de timp de la ora 08:00 până la 17:00, pentru motivul constatării încălcării comise în domeniul circulației rutiere și anume încălcarea prevederilor punctului 47 alin. (1) lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului cu nr. 357 din 13.05.2009, conform căruia limita maximă de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în afara localităților constituie 90/h, pe

când Burlacu Ghenadie conducea mijlocul de transport cu viteza de 112 km/h, depășind astfel limita de viteză stabilită pe sectorul respectiv de drum cu 22 km.

În continuare, fiind informat de către subofițerii de patrulare că pentru fapta săvârșită urmează să-i fie întocmit un proces-verbal cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, Burlacu Ghenadie, având ca scop de a-i determina pe subofițerii de patrulare sus nominalizați, care în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal sunt persoane publice, iar în conformitate cu prevederile art. 385 Cod contravențional au calitatea de agent constatat, să-și îndeplinească în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu și anume ca ultimii să nu perfecteze un proces-verbal cu privire la contravenția comisă prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, pentru încălcările ce țin de domeniul circulației rutiere, comise de către el și evitarea răspunderii contravenționale, le-a oferit subofițerilor de patrulare bani ce nu li se cuvenea în sumă de 200 lei, pe care ultimul i-a dat subofițerilor de patrulare în cauză prin plasarea lor în buzunarul uniformei de serviciu a subofițerului de patrulare Marcu Denis, care era așezat pe scaunul pasagerului din față din automobilul de serviciu al echipajului de patrulare MAI 9909, bani, care ulterior, în aceeași zi, au fost depistați și ridicați de către colaboratorii Inspectoratului de poliție Râșcani în cadrul acțiunii de cercetare la fața locului efectuate în intervalul de timp cuprins între orele 12:00 până la 12:15.

În drept, aceste acțiuni ale inculpatului, de către prima instanță au fost calificate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal – *coruperea activă, adică oferirea și darea personal unei persoane publice de bunuri sub formă de valori valutare ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

3. Temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Cornieț Nicolae în numele inculpatului Burlacu Ghenadie, solicitând casarea sentinței în partea ce ține de pedeapsa complementară, cu înlăturarea acesteia.

În motivarea apelului, apelantul a invocat că speței îi sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, or inculpatul este la primul conflict cu legea penală, a dat asigurări că nu va săvârși fapte similare, a recunoscut vina și s-a căit sincer, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu este angajat în câmpul muncii, este unicul întreținător al familiei, având la întreținere 6 copii minori și soția.

Totodată, la momentul actual, situația epidemiologică din lume este una precară și inculpatul nu are posibilitate de a pleca peste hotare la muncă.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, a fost admis apelul, casată parțial sentinței, inclusiv din oficiu conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Burlacu Ghenadie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, închisoare pe termen de 1 an, fără amendă.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui Burlacu Ghenadie pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

5. Motivând soluția adoptată, instanța de apel, privitor la cerința apelantului, a menționat că prima instanță, a făcut o corectă individualizare a categoriei și cuantumului pedepsei principale aplicate, însă la stabilirea pedepsei complementare nu a acordat deplină eficiență cumulului de circumstanțe atenuante,

invocate de apelant, care fac posibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și drept consecință, neaplicarea pedepsei complementare obligatorie – amenda.

6. Nefiind de acord cu decizia, procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Dubăsari Vasile declară recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului, recurentul indică că instanța de apel greșit a motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului, înlăturând eronat pedeapsa sub formă de amendă.

Astfel, pedeapsa stabilită de către instanța de apel este ilegală și contrară prevederilor art. 79 Cod penal, or sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal prevede că amenda este o pedeapsă principală și nu una complementară.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază *în drept* pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia *instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat*.

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs la această etapă a procedurilor nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra acelorași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată. Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs, instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârea recurată este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția adoptată.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților*.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 10) din Cod de procedură penală.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul Penal reține că acesta nu și-a găsit confirmare, nefiind aplicabil speței din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de aplicarea în privința inculpatului a art. 79 Cod penal, având drept consecință neaplicarea pedepsei complementare obligatorii - amenda.

Instanța de recurs menționează că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 79, 90 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuția activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Colegiul menționează că în spiritul normei penale respective, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, chiar dacă, infracțiunea săvârșită de Burlacu Ghenadie se clasifică ca fiind una gravă, totuși el a solicitat examinarea cauzei penale în procedura simplificată, a manifestat căință activă în cadrul examinării cauzei penale și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, la moment are la întreținere 6 copii minori, nu este angajat în câmpul muncii și se caracterizează pozitiv la locul de trai, iar circumstanțele date au permis instanței să nu-i stabilească pedeapsă complementară obligatorie.

Astfel, pedeapsa aplicată de instanța de apel, este una echitabilă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea, săvârșirii de noi infracțiuni cu atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Pedeapsa respectivă, conform deciziei, a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia,

precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Suplimentar, se apreciază că recursul declarat este mai degrabă un „*apel deghizat*”, decât un „*efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară*”, care se bazează în mod esențial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea executorie a instanței de apel.

Mai mult ca atât, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 79 Cod penal, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea pedepsei complementare obligatorii – amenda, or, criticile formulate de procuror pe lângă faptul că au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale atât în primă instanță cât și în cea de apel mai sunt neîntemeiate și în aspectul în care au fost motivate (*procurorul face și propune o interpretare personală a normelor penale, care contravine celei oficiale, de vreme ce sancțiunea cu amendă, în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, constituie o pedeapsă complementară obligatorie și nu una principală*).

În aceste circumstanțe, Colegiul Penal constată că, în speță, au fost examinate problemele esențiale care au fost puse în fața instanței, aceasta argumentând amplu motivele care i-au format convingerea în susținerea soluției adoptate, atât în raport cu argumentele din apelul părții acuzării cât și a poziției primei instanțe expuse în sentință, ceea ce deduce concluzia că argumentele invocate de recurent prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter formal, fără o argumentare temeinică.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *BURLACU Ghenadie XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă și pronunțată integral la 21 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN